

رازی و فواندگان

❁ وصف حال داروسازان جوان

«... به نظر من این مجله در عین حال که به خاطر داشتن بازآموزی علمی است، نوعی پل ارتباطی بین همکاران ایجاد نموده که باعث می‌شود در هر جا که هستیم احساس دور بودن از اجتماع داروسازان را نکرده و همه به راحتی مسایل و مشکلات خود را با شما بازگو کنیم و هنگامی که مسؤول محترمی به سؤالات همکاران جواب می‌دهد، در آن زمان است که ارزش کار شما عزیزان چند برابر نمود پیدا می‌کند. از شما می‌خواهیم که متن زیر را که وصف حال خیلی از داروسازان جوان تازه فارغ‌التحصیل می‌باشد چاپ نمایید...»

تهران - ۲ نفر! امضا محفوظ - داروساز

جایگاه داروساز و داروسازی کجاست؟

«آیا کسانی که جمله فرار مغزها را می‌گویند و می‌نویسند و آن را امری ناپسند می‌دانند به آن عقیده دارند؟! من و همسر من بعد از سال‌ها که

سرمایه جوانیمان را صرف کنکور و درس‌های مشقت‌بار و سخت داروسازی کردیم با وجود سال‌ها دوری از خانواده طرهمان را در منطقه محروم گذراندیم تا بتوانیم هر چه سریع‌تر با جمع کردن امتیازاتمان به نوبت چندین ساله داروخانه برویم اما از بخت و اقبال بد بعد از فروردین ماه سال ۸۱ قانون به کلی تغییر کرد و امیدها و آرزوهای دو جوان نقش بر آب شد و تازه فهمیدیم که بعد از سال‌ها سختی و دوری، طرح منطقه محروم نه تنها مفهومی ندارد بلکه درس خواندن و برای آینده تصمیم گرفتن به کلی پوچ و بی‌اساس می‌باشد. واقعاً جالب است مسؤولان محترمی که این قانون را به ناگاه تصویب و اجرا کرده‌اند آیا خود یا عزیزانشان این مراحل هفت خان رستم را طی کرده‌اند! به ناگاه این سؤال در ذهن می‌آید که فایده این قانون جز زحمت و اذیت بیشتر چه می‌باشد، چون شاید افرادی امثال ما بتوانند سختی منطقه محروم را در کنار هم تحمل کنند اما دختر و پسر مجردی که مجبورند سالیان سال تنها در غربت بمانند یا کسانی که خانواده‌شان راضی به غربت رفتن عزیزانشان نمی‌شوند باید چه کار کنند چون در این بازی جزو بازندگان محسوب می‌شوند. اگر مسأله سر منطقه محروم می‌باشد که در حال حاضر با هجوم همگانی نه اجازه تأسیس برای داروخانه در شهرستان کوچک ۲۰ هزار نفری مانده و نه در این مناطق، مسؤول فنی می‌خواهند. اگر مسأله توزیع نیرو در همه جای مملکت و کاهش تراکم در شهرهای بزرگ است که این مورد احتیاج به امکانات رفاهی زندگی در همه جا دارد تا اشخاص به اختیار خودشان محل زندگی خود را انتخاب کنند که البته این کار با

برنامه‌ریزی جدی دولت امکان‌پذیر می‌باشد، و اگر مسأله مورد دیگری است که باید گفته شود تا برای همگان روشن شود که چرا به ناگاه قانون تغییر می‌کند چون ممکن است با این قانون جدید تا چند سال تراکم نوبت داروخانه‌ها در شهرستان‌های بزرگ کم شود ولی بعد از چندی دوباره روز از نو و روزی از نو.

با این اوضاع و احوال است که فارغ‌التحصیلان عزیز بعد از درس خواندن دچار بحران فکری و شغلی می‌شوند و تازه پی می‌برند که داروساز یعنی نسخه‌پیچی که سال‌های زیاد مغز خود را پر از معلوماتی کرده که در آینده به کار او نمی‌آید چون نه تحقیقی وجود دارد نه جایگاهی برای آرایه مطالب، پس به فکر جایی می‌افتد که برای درس خواندن او قدر و ارزشی قابل شوند حالا هر کسی که دوست دارد فرار مغزها و هجوم تحصیل کرده‌ها به خارج از کشور را نهد. داروساز اگر بخواهد در فکر ادامه تحصیل باشد که شرط مدرک زبان انگلیسی در پیش روی اوست و با خود می‌اندیشد که چرا در هیچ رشته پزشکی و دندانپزشکی این شرط وجود ندارد؟ اگر به فکر جمع کردن امتیاز بالا باشد باید حدود ۶ سال در منطقه محروم ۱۴۰ امتیازی روزگار بگذراند در حالی که دوستان پزشک محترممان را می‌بینیم که بعد از دو سال و نیم به راحتی ۳۶۰ امتیاز کسب کرده و به اختیار خودشان در هر جا و مکانی مطب تأسیس می‌کنند در حالی که ما بعد از این مدت مدید باید به نوبت داروخانه برویم و منتظر بمانیم کی و کجا داروخانه خود را تأسیس کنیم البته با توجه به این موضوع که قانون عطف به ماسبق نمی‌شود و امیدوار باشیم که تا ۲۰ سال آینده تغییری در آن ایجاد نشود. این مسایل به یک طرف مسأله

اقتصادی و مالی داروساز هم به یک طرف، زیرا این مورد مشکل دیگری است که ذهن جوان ما را به خود مشغول می‌کند که در جایی که حق ویزیت پزشک عمومی بیش از هزار تومان است و حق فنی داروساز ۱۸۰ تومان می‌باشد این مسأله باعث می‌شود داروساز بعد از ۸ ساعت کار روزانه در صورت الطاف دیگران ماهی ۲۰۰ هزار تومان حقوق بگیرد. پس با این اوضاع و احوال نمی‌توان از داروساز توقع داشت وقتی برای مریض صرف کند و توضیحات فنی و دارویی به او ارایه دهد چون به جای این کارها باید در فکر شغلی باشد که زندگی خود را بگذراند. (به نظر شما علم بهتر است یا ثروت؟)

با این تعاریف بهتر نیست به جای سنگ جلوی پای دیگران انداختن به فکر قانون و راه حل اساسی باشیم و بسا کم کردن ظرفیت دانشگاه‌ها به خصوص دانشگاه آزاد و تصویب قانون‌های بهینه جایگاه و منزلتی برای داروساز مشخص شود. امیدواریم بعد از این همه اعتراضات متعدد داروسازان در هر جا و مکانی و آرایه بعضی مطالب در مجله رازی واقعاً در یک شماره شاهد پاسخ قانع‌کننده مسئولان محترم و تصویب قانون خوب و آینده‌نگر باشیم.»

❁ چرا داروهای جدید معرفی نمی‌شوند؟

«... داروهایی را که تازه وارد بازارهای جهانی و ایران می‌شوند در هر شماره به اطلاع خوانندگان برسانید. این درخواست بارها از نشریه شما شده است اما با وجود برخی موضوعات نه چندان جالب در مجله، کمتر به این مسأله پرداخته شده است...»

تهران - آقای مهدی معینی - دانشجوی پزشکی